

ת"פ 21351/09 - מדינת ישראל נגד חיים קורנשטיין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 22-09-2013 מדינת ישראל נ' קורנשטיין(עציר)

בפני:	כבוד השופטת מרוב גリンברג
בעניין:	המאשימה
מדינת ישראל	נגד
עו"ד ב"כ עווה"ד יעל תרם	הנאשם
חימם קורנשטיין	ונגד
עו"ד ב"כ עווה"ד אסף דוק	

גזר דין גזר הדין מותר לפרסום למעט פרטי המטלוננות

1. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו, במסגרת הסדר טיעון דיןוני, בעובדות כתוב אישום מתוקן בריבוי עבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (עשרה אישומים) לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "החוק").**
2. הנאשם שעבד כמורה בבתי ספר שונים באזור השרון, פגע מינית בעשר תלמידותיו הקטיניות, **כולן בגילאי 12-10**, בכך שביצע בהן מעשים מגונים, במהלך שיעורים בכיתות הלימוד ובין כתלי בית הספר. המעשים בוצעו בין השנים 2008-2015.

פרטי כתוב האישום

3. על פי החלק הכללי, בין השנים 2006-2016 (להלן: "התקופה הרלוונטית") עבד הנאשם כמורה ב"מרכז חופים" בבית הספר רפואי וב"טכנו-דעת" בגבעת אולגה, ובין השנים 2006-2013 עבד בנוסף כמורה בבית ספר "השרון" ברעננה וב"מרכז יש"י" בכפר סבא (להלן: "בתי הספר").
בתקופה הרלוונטית לימד הנאשם בבתי הספר השונים, במסגרת תוכניות "מחוננים" תלמידים ותלמידות בכיתות ג' עד ט', במסגרת תפקידו הבהיר שיעורים שונים בהם שיעור "אגודות", "מיתולוגיה ימית" ו"פנטזיות" (להלן: "שיעורים").

במסגרת השיעורים נהג לפעול בשיטות שונות כדי לבצע זמנו בקטינות שלמדו בתקופה הרלוונטית בשיעורים אלו, בין היתר, הקריין הנאשם סרטים לתלמידי הклассה. במהלךם, מבהלים, מבהלים, והגי את חלונות היכתה בצדיה להחשה. בתוך כך הציב הנאשם לתלמידים להיות בתפקיד צופה על יתר תלמידי היכתה שצופים בסרט שהוקרן (להלן: "הצופה") והציג זאת כהטבה. בשלב זה, בחר הנאשם אחד מתלמידי היכתה, הורה לו לעמוד מאחורי היכתה באופן בו כל התלמידים יושבים עם הגב אליו, ואילו הנאשם נעמד מאחוריו הצופה. לעיתים, נתן הנאשם לצופה משימות תוך כדי הצפה (להלן: "ההקרנה"). כמו כן, לעיתים נשאר הנאשם עם התלמידות בכיתה במהלך ההחלטה וננתן להן משימות במסגרת משחק אשר המציא את כללו (להלן: "המשחק", להלן יחד: "השיטת").

עמוד 1

בתקופה הרלוונטית, במהלך השיעורים, במסגרת השיטה, ביצע הנאשם מעשים מגונים בתלמידות הклассה, בין היתר בכר שהצמיד וחיכך את איבר מינו בישבן מעל לבגדים, נצמד אליו, ליטף את חלקו גוף השונאים וחיבק אותו, בעודו בעל סמכות עליהן.

כונטן בעבודות האישום הראשון, במהלך השנים 2009-2008 או בסמוך לכך, הייתה א.א., ילידת 1998, קטינה כבת 11-10, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז יש"י" בקריית סבא. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, בשני מועדים שונים, שארעו במסגרת זמני של שבוע, במסגרת שיעור "אגדות", ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם בא.א. להיות הצופה בתלמידי הクラסה שצופים בסרט.

במועדים המתוירים, הטיל הנאשם על א.א. משימה לסקם בכתב את התנהלות התלמידים בכיתה בזמן הצפיה בסרט, כאשר בסופו תספר לו אודות הסרט. כן אמר לה הנאשם כי תשען על השולחן ובמהלך הצפיה יסיח את דעתה. או אז, **עד嫉ין הנאשם אחורי א.א. הצמיד את איבר מינו לשכנתה והתחכך בה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (2 עבירות)**.

כונטן בעבודות האישום השני, במהלך השנים 2010-2009 או בסמוך לכך, הייתה ב.ב., ילידת 1999, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז קופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, בין שלושה לארבעה מועדים, במסגרת שיעור "MITLOGIA YMIAH", ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם ב.ב. להיות הצופה בתלמידי הクラסה שצופים בסרט.

במועדים המתוירים, **עד嫉ין הנאשם אחורי ב.ב. הצמיד את איבר מינו לשכנתה והתחכך בה**. בשל כך, באחת הפעם שאלת ב.ב. לפשר מעשיו והנprt השיב לה שהוא מנסה להוציאו מרים. חרב זאת, המשיך הנאשם במעשיו והתחכך **לשכנתה של ב.ב. באופן בו חזית גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כונטן בעבודות האישום השלישי, במהלך השנים 2010-2009 או בסמוך לכך, הייתה ג.ג., ילידת 1999, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז קופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, במספר אירועים ולכל היותר חמישה, במסגרת שיעור "MITLOGIA YMIAH", ובמסגרת השיטה, בחר בג.ג. להיות הצופה בתלמידי הクラסה שצופים בסרט. במועדים המתוירים, **עד嫉ין הנאשם אחורי ג.ג. הצמיד את איבר מינו לשכנתה והתחכך בה באופן בו חזית גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כונטן בעבודות האישום הרביעי, בשנת 2010 או בסמוך לכך, הייתה ד.ד., ילידת 2001, קטינה כבת 9, תלמידת כיתה ג' בבית ספר "השרון" ברעננה, בתכנית למחוננים. במהלך השנה הרלוונטית לאישום, במסגרת שיעור "פנטזיה", ובמסגרת השיטה, קרא הנאשם לד.ד. לעמוד מאחוריו התלמידים שצפו בסרט בכיתה. במועד המתואר, **עד嫉ין הנאשם אחורי ד.ד. פתח את רוכסן מכנסיו, חשף את איבר מינו, אחץ בידיה של ד.ד. אחורי גבה והניחן על איבר מינו**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כונטן בעבודות האישום החמישי, במהלך השנים 2010-2011 או בסמוך לכך, הייתה ה.ה., ילידת 1999, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז קופים" ברופין. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, במסגרת שיעור העבר הנקט, ובמסגרת השיטה, בחר הנאשם בה.ה. להיות הצופה בתלמידים שצפו בסרט בכיתה. במועד המתואר, הורה הנאשם לה.ה. לסקם בכתב את התנהלות התלמידים בזמן הצפיה בסרט, תוך שהוא מסיח את דעתה, וככל שתצליח הבטיח שיתן לה הפטעה. או אז, **עד嫉ין הנאשם אחורי ה.ה. והתחכך בה עם חלקו התחחותן של גופו, כשזהיז את גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנתען בעובדות האישום השישי, במהלך שנת 2012 או בסמוך לכך, הייתה ז.ו., ילידת 2001, קטינה כבת 11 תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"מרכז יש"י" בcup סבא. במהלך השנה הרלוונטית לאישום, בשיעור שהתקיים אחת בשבוע בבית הספר ביום שישי, במועדים שונים פנה הנאשם לו.ו., אמר לה שהיא יפה, נצמד אליה עם גופו וחיבק אותה. עוד במהלך השנה, עת שהו ז.ו. והנאנש בבית הספר ביום שישי, לאחר שעות הלימודים,לקח הנאשם לו.ו., חיבק אותה מקדימה ולאחר מכן התחכך בה מאחורה. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות).

כנתען בעובדות האישום השביעי, במהלך השנים 2013-2012 או בסמוך לכך, הייתה ז.ג., ילידת 2000, קטינה כבת 12, תלמידה בכיתות ז'-ח' בית הספר למחוננים ב"מרכז קופים" בrho פון. בתקופה הרלוונטית לאישום זה, במסגרת אחד השיעורים שהעביר הנאשם בית הספר, התקיימה פעילות בה כל תלמידי הклассה נכוו בקדמת הклассה. בשלב זה נותרו הנאשם ז.ג. לבדם בחלק האחורי של הклассה. הנאשם שאל את ז.ג. האם אהבת ללקת לים והוא ענתה שכן. בתגובה, הציע לה הנאשם ללקת עמו לים, וז.ג., שחשתה לא בנווה, קטעה את השיחה והלכה מהמקום. זמן לא רב לאחר מכן, עת שהו הנאשם ז.ג. בבית הספר, הבחן בה הנאנש בחצר בית הספר במהלך ההחלטה. **הנאנש קרא לה, התקרכב אליה, נעמד מולה, אחיז בצדיה גופה וליטף את חזזה ממש מסטרם** שנים. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנתען בעובדות האישום השמיני, במהלך השנים 2014-2013 או בסמוך לכך, הייתה ח.ח., ילידת 2002, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"טכניודע" בחדירה. בשנים הרלוונטיות לאישום זה, במסגרת שיעור שהעביר הנאשם בית הספר, ביקשו ח.ח. וחברתתה רמז לחידה שחד הנתבע לתלמידים. הנאשם השיב כי יtan להן רמז אם ישארו עמו בהפסקה שלאחר השיעור. במועד זה, במהלך ההחלטה, נשרו השתיים בклассה על מנת לקבל את הרמז לחידה. או אז, במסגרת השיטה, הורה להן הנאשם לפעול אחר הוראותיו, לפיהן, בזמן שח.ח. תעצום עיניה, חברתה תשנה משהו במראה ואילו ח.ח. תצטרך לגלות מה שונה. כן אמר לה הנאשם כי במהלך הצפיה יסיח את דעתה. בשלב זה, הורה הנתבע לחברה להסתובב כשגביה אליו ואל ח.ח., **הנאנש נעמד מאחוריו ח.ח., הצמיד את החלק התחcatchן של גופה לישבנה והתחכך בה ממש כדקה כשהוא מזין את גופו קדימה ואחורה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים**.

כנתען בעובדות האישום התשיעי, במהלך שנת 2015 או בסמוך לכך, הייתה ט.ט., ילידת 2004, קטינה כבת 11, תלמידת כיתה ה' בית הספר למחוננים ב"טכניודע" בחדירה. במהלך השנה הרלוונטית לאישום, בין שלושה לחמשה מועדים שונים, במסגרת שיעור "MITLOGIA וספרות אגדות", ובramework השיטה, בחר הנתבע בט.ט. להיות הצופה בתלמידים שצפו בסרט בclassifiedה. במועדים המתוירים, הורה הנתבע לט.ט. להסתכל על הクラהה, ואמר לה כי במהלך הצפיה יסיח את דעתה. או אז **נעמד הנאשם מאחוריו ט.ט., כיסה את עיניה, נצמד אליה מאחור ותוך שהטיסיר את ידיו מעיניה ליטף את פניה עד לכתפיהם וחזזה**. באחד מהמרקמים, בעודם בclassifiedה בסוף השיעור, הציע הנאשם לט.ט. שיעביר לה שיעורים פרטיים בהפסקה. משראה שמהסתת, הציע לה לצרף לחברה (להלן: "חברה"), בט.ט. ננטה להצעה. בהמשך, באחד מהמועדים במהלך השנה הרלוונטית, לאחר שיעור בית הספר, נשאטו ט.ט. וחברה בclassifiedה ייחד עם הנאשם. בשלב זה, במסגרת השיטה, הורה הנתבע לפעול אחר הוראותיו, לפיהן, כשהחברה בט.ט. עומדות במקומות שונים בclassifiedה, הנאשם חד חידות לט.ט. ובכל פעם שעוננה בכך, על החברה להתקרכב צעד אחד קדימה. במהלך המשחק, **גע הנאשם בפניה של ט.ט., כיסה את עיניה עם ידיו, נצמד אליה מאחור ותחכך בגופה**. בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים (מספר עבירות)**.

כנתען בעובדות האישום העשירי, שהתווסף במהלך המשפט, במהלך השנים 2010-2009, הייתה ז.י., קטינה

כבת 11, תלמידת כיתה ה' בבית הספר למחוננים ב"טכנווד" בחדרה. במהלך התקופה הרלוונטית לאישום, בהפסקה של אחר שיעור "פנטזיה", היו הנאשם וו'. לבדם בכיתה. במועד זה, במהלך ההפסקה, ובמסגרת השיטה, שיחקו הנאשם וו'. תופסת, כשהיכיתה הייתה חשוכה. **במהלך המשחק, תפס הנאשם את וו', עמד מאחוריה, הצמיד את איבר מינו לגבה והתחכך בה. במקביל, הניח הנאשם את ידיו על חזה.** בגין מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירה **מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים.**

. 4. ביום 7.5.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון דין, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתוב האישום המתוון והופנה למסקירות שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות. במעמד הצגת ההסדר צוין כי ההסכמות הן על דעת נפגעות העבירה.

تسקיר שירות המבחן

. 5. הנאשם, בן 52, רווק, נעדר עבר פלילי. מסקירת תולדות חייו עולה כי סיים 12 שנות לימוד, בילדותו חוותה תחושות שני מבני גילו, קשיים בהשתיכות ונטה לה התבoddד. בגין המתאים התגייס לצבא לחיל השריון, על אף פציעתו במהלך אימון שירות מלא ובמשך במילואים.

מבחינת השכלת, למד תואר ראשון באוניברסיטת חיפה במקצוע "היסטוריה של המזרח התיכון" ותואר שני בנושא "היסטוריה של עם ישראל". בנוסף למד תעודה הוראה במכילתת "סמינר הקיבוצים".

מבחינה תעסוקתית, בתום שירותו הצבאי עבד כמורה בסוכנות היהודית, בין השנים 2000 ועד 2017 עבד כמורה בicutות ד'-ט' בבתי ספר שונים, לימד נושאים בתחום דמיון ומיתולוגיה. הנאשם תיאר סיוף מעבודתו כמורה וקשר אהבי ומשפחתי עם התלמידים וחלק מאנשי הצעות בצד תחושות אחרות ומחויבות לתקפידו. בשנת 2017 הושעה מתפקידו עקב חשדות בגין הטרדות מיניות (בין היתר אירועים מושא כתוב האישום הנוכחי). לאחר שהושעה, לא עבד במשך שנה עד שפותר סופית בשנת 2018, רשות ההוראה שלו נשלל, ומאז לא עובד כמורה. משנת 2019 ועד מעצרו עבד בעבודות שונות, עבור מעצרו עבד בעבודות מזדמנות בתחום האינטלקטואלה.

הנายน עוצר מזה כונה, תיאר הסתגלות תקינה לתנאי המעצר, לדבריו לא מצוי בקשר עם גורמי טיפול בכלל. **הנายน לוקח אחראיות על מעשיו וمبיע חרטה.** מדבריו עולה כי פיתח קשר חברי עם המתלווננות, תלמידות בית ספר, אליו פיתח משיכה ומעשי נבעו מעוררות מינית, על סמך المرأة החיזוני שלהן וגילן הצעיר. בנוסף, טען כי ביצע את מעשיו מתוך תחושות בדידות, ריקנות וחוסר הפעלת שיקול דעת תקין, על אף מודעותו לכך שמדובר במעשים לא תקינים ובעבירות על החוק. לדבריו, כוון מצליח להתבונן בחומרה במעשו וمبיע אמפתיה כלפי הנפגעות, ומבטאת קשיים רגשיים לאור המחרים ששילם וצפוי לשלם בעתיד. עוד ביטא רצון להשתלב לאחר גזר דין בטיפול ייעודי בתחום עבריינות מין במסגרת בית הסוהר.

באשר להתפתחותו המינית, הנאשם שלל משיכת מינית כלפי ילדים ותיאר התפתחות מינית תקינה. בעבר ניהל קשר זוגי אחד משמעותי שנמשך כשנה. שירות המבחן התרשם כי בתחום זה רב הנסתור על הגלי, כשהנายน היה סלקטיבי בדבריו, זהיר ונמנע להעמיק בנושא, ונטה להציג חלקיים מתפקדים ונורומטיביים בתפיסתו בתחום זה. ההתפתחות היא כי לצד לקיחת אחראיות פורמלית על מעשו וביתו חרטה ואמפתיה, קיים קושי מצד הנאשם להתבונן באופן רחב על עבירותיו וחומרתן, שירות המבחן העריך כי מתקשה להבין את הרקע לביצועו ונראה כי חיבורו הרגשי אליו ראשון.

לסיכום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו אוחז בדעות עבריניים מושרים אך סובל מדימוי עצמי נמור, מופנים, קשיים חברתיים וקשי תקשורת עם הסובבים אותו ובכלל זה בחו"ל הזוויות שלו. הווער כי באמצעות

העבירות ניסה להימנע מחווית דחיה ובידות לצד מענה לדחפי המינים. עוד הוערך כי מחזיק בעייתי חשיבה במישור המיני, קושי בוויסות רגשי ומיני ונראה כי אינו מחובר מספיק לחומרת עבירותו והשלכותיה על קורבנות העבירה. בצד הودאות בעבירות שביצע ניכר כי מתקשה להעמיק בהן ולהבין את הרקע לביצוע.

עליה הוגש כי כוון מצליח לפתח תובנות ראשונות מאוד ובעיקר בין כוון, לדבריו, כי התנהלותו בעבירות ביטהה את קשיו להתמודד עם בידות ורikenות ולא מעבר לכך. לאור האמור הוערך כי ללא הליך טיפול "יעודי" עמוק, נשקף מהנאשם سيكون לביצוע עבירות דומות בעתיד.

בנסיבות המתוירות, נוכח חומרת העבירות והשלכותיה, ההתרשות מהיעדר הכרה מספקת לחומרת התנהלותו וממודעות מספקת לרקע לביצוע העבירות הוערך כי הפרוגנוזה הטיפולית נמוכה, משכך נמנע שירות המבחן מהמלצת טיפולית.

ראיות ההגנה לעונש

6. מטעם ההגנה הוגשה חוות דעת שנערכה על ידי ד"ר נירוד שני, פסיכולוג קליני מומחה, והוא"ס מורה דרך ממרכז "התחלת חדשה" (נ/1). בחווה"ד נסקרו בהרחבה עברו התעסוקתי, ונסיוונותו לניהול קשר זוגי שלא צלחו. לדבריו לא נמשך לבנות גילו אלא לצערות יותר בגילים 30-20. הנאשם שלל משיכת מינית סוטה וטיאר התפתחות מינית נורמטיבית ותואמת גיל.

להתרשות גורמי הטיפול, הנאשם ביטא רצון, אשר נחווה כאוטנטי, לקבל טיפול וליווי על מנת להבין את הגורמים שעמדו ברקע לעבירות שביצע. ניכר שבר גדור בדמיו העצמי שלו, עת תפס עצמו כדמות מחנכת ומיטיבה. הוגש הוא כי רמת התובנה לרקע למשיו עדין ראשונית, באופן מותאם להיות ולא עבר טיפול "יעודי" בתחום. עוד בולט פער משמעותי בין יכולותיו הקוגניטיביות והתפקודיות בתחום החיים השונים לבין החסכים והליקויים במיזוגיות החברתיות והבינאיות. נוכח הودאות ורצוינו לטפל בעצמו, באו בהמלצתו לשלבו בטיפול "יעודי" מיני.

7. בדיון הטיעונים לעונש העידו בפניי אחיזתו של הנאשם, הגב' רחל קורנשטיין והגב' בתיה קורנשטיין שהיבעו עזוזע מהמעשים המិוחסים לו אך בצד תיארוהו כעמוד התווך של המשפחה, שלאורך השנים סייע להן, סעד את אם לآخر שהתאלמנה, בשיחות עמו בתקופת המעצר הביע רצון לטפל בעייתי.

ראיות המאשימה לעונש

8. **חמש מנוגעות העבירה הגיעו תצהיר מטעמן (תע/1).**

א. על פי תצהירה של ב.ב (אישום שני), הייתה במועד המעשים בכיתה ה', היא אינה זוכרת את מספר הפגיעה אך לדבריה אלו הופסקו כשהנאשם קרא לה אל מאחורי הכיתה והיא סירבה. עוד מסרה, שבעקבות הפגיעה חשה שמעשו אינם תקין אך רק לאחר מספר שנים, בהיותה בכיתה ח', בזמן שהיא על תקיפות מיניות בבית הספר, הבינה לאשרה את MERCHANTABILITY מעשו. ב.ב. מציה בטיפול פסיכולוגי, ולדבריה הנאשם פגע בת推崇ות האמון שחשאה לדמיות סמכות, ובמסגרת מערכת יחסים שנייה. בנוסף, המחשבה על שחוותה גרמה לה מצוקה לאורך השנים. ב.ב הוסיפה, במעמד הדיון, כי החלטה להתלוון על הנאשם לאחר ששמעה שמתכוון לחזור למד.

ב.על פי תצהירה של י.י (אישום עשרי) נפגעה על ידי הנאשם בהיותה בת 10, תלמידת כיתה ה'. לדבריה, הוריה תיארו כי לאחר המקרה הפכה למופנמת יותר. עוד תיארה כי במהלך השנים זיכרון האירוע חזר אליה כסיטוט, בעיקר במהלך שנות לימודיה בתיכון. בעקבות הרצתה ששמעה של מרכז הסיעור לנפגעים תקיפה מינית, החלה להבין את שverbת ומכרה יותר ויותר ובאותה תקופה, תפוקדה היומיומי נפגע, היא

חלהה לעיתים קרובות, חשה קושי להתרכז וקשיים בסיטואציות אינטימיות עם בן הזוג דאז. היא מציה בטיפול פסיכולוגי ממושך, וכיום לומדת לחוות את חייה בצד הטראומה ולהתמודד עם סיטואציות שונות מתחומי התקשרות הבינאישית והמינית.

ג. על פי תצהירה של ז.ז (אישום שביעי) נפוגעה על ידי הנאשם בהיותה בת 13-12, תלמידית כיתה ז' או ח'. במקורה הראשון, זוכרת היטב את המקרים וכי הנאשם ניצל את העובדה שהייתה בת יחידה בכיתה בנים. ז.ז סיפרה על המעשים לאמה, שהורתה לה לשמר מה הנאשם מרחק, אך לא סקרה שמעשי חמורים ד"ם כדי להעלות אותם להנהלה. ז.ז חששה שם תדווח על המעשים, הנאשם יטען שמדובר באין הבנה או יכחיש. לאחר המעשים, חששה הגיעו למרכז למוחונים וכשהגיעה חשה תחשות לחץ וחרדה, תחשוה שלילוותה אותה אף מעבר לשעות הלימודים, בנוסף לבחלונות וסיטוטים מהם סבלה, עד שבסוף כיתה ח' פרשה מהתוכנית למוחונים. לדבריה, מאז האירועים מתנסה לתת אמון בדמותם סמכותיות ובטחונה העצמי התעורר.

ד. על פי תצהירה של ד.ד, בת 12 במועד העבירות (אישום רביעי), מעשי הנאשם היו השלכות רבות על תפקודה. ד.ד התלוננה על מעשי הנאשם בסמוך למועד ביצועם, זוכרת את חווית העדות כקשה ואת אכזבתה שגילתה שתיק החקירה נסגר. היא תיארה תחשות סכנה ופחד בקרבת גברים מבוגרים והימנעות מפגע באחרים, גם בני משפחה. ד.ד חששה חוסר ביטחון בסיטואציות אינטימיות ואיבדה את אמונה בגברים.

ה. על פי תצהירה של ג.ג., בת 11-10 במועד ביצוע המעשים (אישום שלישי), מעשי הנאשם הסבו לה נזק רב. ג.ג., נערה ذاتיה שומרת נגיעה, חשה תחשות אשם על קרן שלא הפסיכה את המעשים, מאז חווה קשיים בסיטואציות אינטימיות, מציה בטיפול פסיכולוגי ובעת האחونة מקדישה את חייה לטיפול עצמה. ג.ג. הוסיפה במעמד הדיון, כי הפגיעה המשמעותית של מעשי הנאשם שינתה את מסלול חייה וביקשה למצות את הדיון עם הנאשם.

טייעוני הצדדים לעונש

9. המאשימה, באמצעות ב"כ עוזן אסולין, עמדה על הכיעור והחומרה שבמעשי הנאשם, שבחר לנצל את מעמדו כמורה ואת פערי הכוחות והגילים ביןו לבין המתלוננות כדי לספק את יצריו. לשיטתו, חומרה מייחדת נעוצה ביצוע המעשים בכתלי בית הספר, מקום בו אמורויות המתלוננות להרגיש בטוחות, להתרפה ולצמוח. הערכים המוגנים שנפגעו הם כבוזן של המתלוננות, זכותן לפרטויות, האוטונומיה על גופן, עוד נפגעו ביחסן הציבור וגורמי החינוך שאמוניהם על ביטחון הקטינים במסגרת החינוכיות. ב"כ המאשימה מינה את הנسبות לחומרה ובינהן, ביצוע העבירות לאורך תקופה של 7 שנים, ריבוי המתלוננות, ניצול יתר הכוחות ומידת התחכם והערמומיות בהם נקט הנאשם, שביצע את העבירות במסווה של משחק. עוד הפנה לתחבירי הנפגעות המלמדים על נזקים קבועים להן ממועד ביצוע העבירות ועד היום.

המאשימה עטרה לעונש ראיון 7.5 שנים מאסר, ולקביעת מתחם ענישה כולל הנע בין 7-10 שנים. לשיטתה, ניתן לדרג את חומרת המעשים, המתחם הראי בכל אחד מהאישומים 1,6,9 הוא בין 3-6 שנים מאסר; אישומים 3-2 נוע בין 3.5-7 שנים מאסר, ובאישורים 8,7,6,5-10, נוע בין 2.5-5 שנים מאסר.

באשר לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם נתול עבר פלילי, הוודה, יתר את עדויות המתלוננות וחסן זמן שיפוטי. לדבריו, תס Kirby אינו חיובי וועל מהנו שה הנאשם סובל מעוותי חשיבה, קושי

בօיסות וכי ה프로그램 הטיפולי נמוכה. ב"כ המאשימה לא התעלם מחולף הזמן, מאז שנת 2015 ומכך שמאז לא ביצע הנאם עבירות נוספות. לפיכך, סבור שיש מקום לטענו של הנאם בחילוקו התחתון של המתחם אך לא בתחוםו.

10. ב"כ הנאם, עו"ד אסף דוק, עמד על נתוני הטובים, על כך שעוצר כונה לראשונה בחיו, עברו הנקי ותדייתו החיובית כמורה אהוב ומעורר. עוד עמד על נסיבות המעשים עצמן, שבוצעו במסגרת אוירית למועדם לא פורמלית, וסביר שמדובר בעבירותimin ברף הנמוך, מגע קצר בגין המתלוננות, ללא הפעלת כח. ב"כ הנאם ביקש ליתן משקל רב לחולף הזמן ממועד ביצוע המעשים המלמד שהנאשם לא חזר על מעשיו ולפקטיביות התלונה שהוגשה נגדו והביאה לפיטורי. עוד נטען שבמסגרת הליך השימוע הנאם נטל אחריות על מעשיו, הסכים להתפטר ולא לעבוד בתחום ההוראה. ב"כ הנאם הציג אסופה פסיקה במקרים דומים, חלקם נדונו בבתי משפט שלום, ועתה לקביעת מתחם כולל הנע בין 18-36 חודשים. עוד הפנה להמלצות חוות הדעת הפרטית ולרצומו של הנאם לטפל בעצמו, וביקש לטענו את עונשו בתחום המתחם.

הנאשם בדברו الآخرן לקח אחריות על מעשיו, תיאר את הבושה שחש ואת קשייו לשמעו את הדברים נגדו. לדבריו, מצא את ייעודו בתפקידו הוראה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש הכלול

11. הנאם הורשע בעשרה אישומים בריבוי עבירות מעשה מגונה שבוצעו כלפי עשר תלמידותיו, קטינות בנות 10-12. עתירות המאשימה לשיזוג מעשי השונים לאירועים נפרדים, קביעת מתחם נפרד לכל אירוע וקבעת עונש כולל האירועים מקובלת עלי' ומתישבת היטב עם מדיניות הפסיכה (ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). הנאם פגע במתלוננות שונות, גם שפעל בדף פעלולה דומה, קיימים הבדלים מסוימים במעשיו, שבוצעו במשך תקופה ממושכת, משך ישנה הצדקה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל אירוע שביטה נכונה את נסיבותיו (ע"פ 1228/17 מדינת ישראל נ' שנהר, פסקה 22, 3.10.2017; ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 21-22 (4.12.2013).

12. המעשים שבהם הורשע הנאם פגעו פגיעה קשה בזכות הנפגעות לאוטונומיה על גופן, כבודו, שלומן ותחזות ביטחון. בית המשפט שבו ועמדו, בפסקות רבות, על חומרתו הרבה של עבירותimin מן המסיבות נזק פיזי ונפשי לקורבנות העבריה, בפרט כאשר מדובר בנפגעות קטינות, אשר הפגיעה עלולה לצלך את נפשו ולהוותיר בהן משקעים רבים. חומרה נוספת לפגיעות הנעשות במסגרת יחסית אמון בין הפגע, מורה מוערך במקרה שבפניו, לנפגעות תלמידותיו ותוך ניצול פער כוחות ותפקידים.

יפים לעניינו דברים שנכתבו בע"פ 06/1281 בורשטיין נ' מדינת ישראל (16.4.08), שבו הורשע נאם, ששימש גנן ומורה, בביצוע מעשים מנינימ בקטינים שלימד:

"**בית משפט זה שב והביע בפסקתו את הצורך בנקיטת מדיניות ענישה חמירה בעבירותimin מן שבוצעו בקטינים, וזאת על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בנסיבות חמירות כפי שבנענינו - כלפי מספר קרבנות; לאורך תקופה ממושכת ובהזדמנויות רבות ושונות; תוך ניצול יחסי אמון, תלות ומרות; ותוך גרימת פגיעה קשה בגופם, בנפשם ובכבדם של הקרבנות. לא בכדי הוגדרו עבירות אלו כעבירות ה"שקלות כדי רצח נפשו של הקורבן בהותрин בו צלחות שלא ייחחו"** (שם, פסקה 25 להלן: "ענין בורשטיין")

[ראו גם ע"פ 6690 7/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.3.08); ע"פ 9994 7/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.08); ע"פ 10626 אדרי נ' מדינת ישראל (24.1.14).]

13. עוד עדינה הagination על שלום וכבודם של קורבנות קטינים: חשבות ההגנה על שלום וכבודם של קורבנות קטינים:

"**כאשר לפנינו קורבן שהוא קטן, מחייבת מערכות האכיפה להגן על שלומו וכבודו** ביותר שעת, וביחד כאשר מדובר בניצול יחסית מרות בין הקטן לאחראי עליו. כן, נצול בלתי הוגן של סמכות או יחסית כוח עשוי לעוזת את אוטונומיה הרצון של הקורבן ולהביא לביצוע מעשים שלא מתוך הסכמה חופשית... בהתאם לכך, קבוע בית משפט זה כי הנוטלים לעצם חירות לפגוע בקטינים צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים" (ע"פ 7730/12 אזריאלי נ' מדינת ישראל, פסקה 5(11.3.14) (להלן: "ענין אזריאלי"))

[ראו גם ע"פ 30/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.16); ע"פ 5143/15 פלוני נ' מדינת ישראל (31.01.16); ע"פ 1263/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.05.16); ע"פ 14/1965 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 74 (17.8.16).]

עוד נזכיר בהקשר זה את הוראת סעיף 355 לחוק המורה על הטלת עונש מצער על עבריני מן של **לא יפתח עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשםו, להקל בעונשו.**".

14. נסיבות מעשי הנאשם כוללות פנים רבים של חומרה:

ריבוי המעשים - הנאשם הורשע בעשרה אישומים, בעשרות מעשים מגונים שביצעו בתקופה של שבע שנים, בין השנים 2008-2015, כלפי תלמידתו בבתי ספר שונים. אין מדובר במעשה חד פעםית, את המעשים ביצע הנאשם בהזדמנויות שונות, במהלך תקופה ארוכה של שבע שנים, בעשר קטינות שונות, בהיותם בגילאים 9-12. בחלק מהמקרים, ביצע מספר עבירות באותו קטיניות, ולא היסס לבצע מעשיים בנסיבות של תלמידים נוספים.

תחכם המעשים וניצול אמון הקטינות - הנאשם פיתח שיטה מגונה לביצוע מעשיים, תכנן את המעשים ובחר, בקפידה, את קורבנותיו. הנאשם עבד כמורה בסוגיות העשרה לתלמידים מחוננים, שיעוריו עוסקו בנותאים עשיים דמיון, אגדות, פנטזיות ומיתולוגיה, וניסל את אופי השיעורים, שהיה פחות פורמלי משייעורים במקצועות גיגלים וכלל שיטות לימוד ייחודיות. הנאשם יצר לעצמו הזדמנויות ותנאים נוחים לביצוע מעשיים, בכך שהחשיך את היכולות האמתלה של הקרנת סרט, בודד את קורבונו בכך שבחר בקטינות לתקוף צופות שתעמודנה לצד בחלק האחורי של הכתה, בעוד תלמידי הכתה האחרים יושבים עם הגב אליהם. הנאשם פיתח שיטה, מסווה של משחק, כדי לגרום לקטינות לשתף פעולה עם בקשוטו והנחיתותו וטור ניצול בוטה של תמימות והאמון הרב שננתנו בו. הנאשם הפגן יצירתיות, פרי מוחו הקודח, במטרה לפתח את הקטינות לשתף אליו פעולה: שיחק עם יי' תופסת, כיסה את עיניה של ט.ט, הציע ספר מתנה לו.ז. שהתלווה אליו למקום חשוך לכיתה, הסביר לבב כי מתחכר בה כדי להוציאה מרכיב זכר הלאה. כך הצלח, בשעת כשר, בערמומיות ותחכם, לבצע מעשים מיניים בקטינות, במהלך שיעור, ולצורך סיפוק תאוותיו המיניות.

אופי המעשים - בכל אחד מהאישומים כללו מעשי מגע או התחככות גופו בגוף המתлонנות, לרבות התחככות של אייר מינו באיזור ישבן של הקטינות. המעשים בוצעו במנח עמידה, כשהנאשם, איש גובה, עומד מאחורי הקטינות, ומחכך את אייר מינו שבתווך מכנסי, תוך שהוא מזיז את גופו קדימה לאחר, באיזור גוון ישבן של הקטינות, מעל

לבגדיהן. במסגרת האישום השביעי, אחז הנאשם בצדיו גופה של ז.ז וליטף את חזזה. המעשים לא בוצעו באלימות או תוך הפעלת כח, הנאשם לא המשיך לבצע כמעט מהקטינות סירבה להמשיך לשטוף אותו פועלה, רובם בוצעו על גבי הבגדים. חריגים לחומרה מעשי הנאשם בגדרי האישומים הרביעי והעשירי, באישום הרביעי, עמד מאחרור ד.ד, פתח את רוכסן מכנסי, חשף את איבר מינו, אחז בידיה של ד.ד מאחוריו גבה, והניחן על איבר מינו החשוף. במסגרת האישום העשירי, במהלך הפסקה, שבה שהוא הנאשם ווי' לבדם בכיתה החשוכה, שיחקו תופסת, הנאשם

תפס את הקטינה, הצמיד את איבר מינו, כשהוא לבוש, לגבה והתחכך בה, ובמקביל הניח את ידיו על חזזה.

הנזק שנגרם לנפגעות העבירות- חרף חלוף זמן רב ממועד ביצוע המעשים, ניכר שאלה הותירו אותותיהם על נפגעות העבירה, פגעו בדמיון העצמי וביכולתן ליתן אמון באנשים סביבם. השלכות המעשים על הנפגעות, בעבר ובהווה, פורטו בתצהירים מטעמן, ואך טבעי שפגעו במידה דומה בנפגעות שבחרו לא להגיש תצהירים או להעיד (ע"פ 17/17 פלוני נ' מדינת ישראל (29.4.18)). מדובר בפגיעה נפשית ממושכת, חלק מן המתлонנות מתופלות בטיפול פסיכולוגי. הצפת האירועים מחדש במסגרת ההליך המשפטי אילצה אותן להתמודדות נוספת עם המעשים שנעשו בהן.

15. בחינת מידת פגיעה מעשי הנאשם בערכיהם המוגנים מובילה למסקנה כי היא **ברף הגבוה**. בהקשר זה נתתי דעת**י לריבוי המעשים על פני תקופה ממושכת**, בין כתלי בית הספר ובמסגרת הלימודית, **لتחכום ולתכנון המוקדם** למשוער, **לפערו התפקדים והגילים**, **לኒצול** הנאשם, אדם מבוגר ונבון, מורה מעורר, את **חו索ר הניסיון וההתמידות של תלמידותיו** הצעירות והאמון שננתנו בו. בצד זאת, אין מדובר במעשים מגונים ברף חמוץ, רב המעשים בוצעו מעל הבגדים, ללא שימוש בכך ובאלימות.

מדיניות הפסיקה הנוגנת

16. מדיניות הענישה בעבירותimin מין צריכה להיות מחמירה ולבטא לא רק את האינטראס הציבורי בהרתעתם של עברייני מין פוטנציאליים, אלא גם את הנזקים המשמעותיים הנגרמים לגופם ונפשם של נפגעי עבירות אלו (ע"פ 3936/22 מדינת ישראל נ' בושמץ, פסקה 15 (10.11.22)). בקביעת מתחם הענישה ניתן משקל, בין היתר, למספר המעשים, מיהו הנאשם והפגיעה, טיב מערכת היחסים ביניהם ופערו הכוחות והגילים.

בע"פ 7474/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.7.2020) נדחה ערעור המערער, בן 70, שהורשע בביצוע עבירות מעשים מגונים בשלוש קטינות שטרם מלאו להן 14 שנים ובקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים. בין היתר ליטף את חזזה של אחת הקטינות, נiska על פיה והחדר לשונו לפיה של קטינה אחרת, ליטף את ישנה וחזה וחיך את איבר מינו באיבר מינה של קטינה נוספת, בעודם לבושים. הנאשם ניצל את מעמדו כרב ואת התלות שפיתחו בו הורי הקטינות. לערער עבר רלוונטי בעבירות מעשה מגונה בכוח, נדון למאסר בן 4 שנים;

בע"פ 2856/14 מדינת ישראל נ' פלוני (20.9.15) נדונו ערעור המדינה וערעור שכנדג, על גזר דין של נאשם, איש חינוך ששימש כמדריך קייננה בבית ספר ובהוראה, שהורשע בשישה אישומים שבוצעו בתחום של 3 שנים בעבירות מעשה מגונה בקטינים, חלקם תלמידים, בגילאים 7-14. הנאשם נדון למאסר בן 5 שנים. בית המשפט העליון זיכה את הנאשם מעבירה אחת בה הורשע. באשר לעונש, נקבע כי יש ליתן משקל מסוים לסימנים ראשוניים לשיקומו אך לא מעבר לכך. בהתחשב בטיב המעשים, מספר העבירות, מספר הנפגעים, גלים הצער וניצול האמון שניתן בו, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה, החמיר בעונשו והעמידו על 6.5 שנות מאסר; בע"פ 1074/14 מישיב נ' מדינת ישראל (8.2.2015) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור נאשם, מדריך בחוג היאבקות, שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת 9 במשך תקופה של שבועיים. המעשים כללו חיכוך והצמדת גופה לאיבר מינו. בית המשפט המחויז קבע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע הנע בין 2-4 שנות מאסר, ומתחם ענישה כולל הנע בין 3.5-6 שנות מאסר. הנאשם, נעדר עבר פלילי, גילו

מתקדם, בריאותו אינה תקינה,ណון למאסר בן 4 שנים;
בע"פ 3182/13 **פרץ נ' מדינת ישראל** (19.12.13) נדחה ערעורו של הנאשם שהורשע, לאחר שמייעת ראיות, בביצוע מעשים מגונים בבלטו בת ה-12 של חבר, בין היתר ליטף את חזזה, גבה, ישבנה וניסה לגעת באיבר מינעה. כן הורשע בעבירה של הדחה בחקירה. הנאשםណון למאסר בן 26 חודשים;

בע"פ 6237/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.1.13) שהוגש על ידי המאשימה, נדחה ערעור נאשם, שהורשע, על פי הודהתו לאחר שמייעת עדויות המתלוננות, במספר עבירות של מעשה מגונה והטרדה עד. הנאשם, בתקופה הרלוונטית עבד כרכז נער, ביצע מעשים מגונים בנערות בנות 19-17, ניסה לנשקן ונצמד לגוף תוך הפעלת כח. באחד המקרים, השכיב בכח את המתלוננת, בת 18, על הרצפה, נשכב עליה וניסה לנשקה תוך שהיא מנסה לדוחוף אותו, לאחר מכן פשט את מכנסייה וחיכך את איבר מינו באיבר מינעה. הנאשם, ללא עבר פלילי, נסיבותיו המשפחתיות מורכבות,ណון למאסר בן 3 שנים.

בע"פ 10382/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.12.21) שהוגש על ידי המאשימה, בעניין נאשם, מורה, שהורשע על פי הודהתו, בשורה ארוכה של מעשים מגונים בתלמידיו הקטנים שהיו אותה עת בגילים 12-14. המעשים כללו ליטוף הקטנים מעל ומתחת לבגדיהם, נגעה באיבר מינו והנחת ידים על איבר מינו. הנאשםណון למאסר בן 6 שנים, בית המשפט המחויז אימץ את הרף העליון של הסדר טווח בין הצדדים, ערעורו נדחה;

בתפ"ח (מח' מרכז) 35783-08-18 **מדינת ישראל נ' ניסן** (12.2.20) שהוגש על ידי המאשימה, הורשע נאשם, רב ומחנן, בריבוי עבירות מעשה מגונה שבוצעו במשך תקופה של כשנתיים לפני תלמידו בבית הספר, שהיא אותה עת בגילים 10-12. הנאשם נגע באיבר מינו וישבנו של הקטין, חפן, נישק וסיבן במקלה את איבר מינו וצבט אותו בישבונו, כל זאת חרף התנגדותו המילולית של הקטין. עוד הציג בפניו סרטונים בעלי אופי מיני. הנאשם, נעדר עבר פלילי,ណון למאסר בן 42 חודשים;

בת"פ (מח' ב"ש) 48729-01-16 **מדינת ישראל נ' שם** (24.1.17) הורשע נאשם בריבוי עבירות מעשים מגונים בקטנים, תלמידי כיתה, במסגרת תפקידו כמחנן, שבשיאם מישש ונישק את איבר מינם החשוף. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה העתירה העונשת לאربع שנות מאסר וענישה נלוית. לכל אחד מהאישומים נקבע מתחם ענישה הנע בין 48-24 חודשים. הנאשם, ללא עבר,ណון למאסר בן 36 חודשים;

בת"פ (מח' י-ט) 51237-03-17 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (6.2.19) הורשע נאשם בעבירה אחת של מעשה מגונה, שביצע בקטין בן 11.5, בסמוך לבית הכנסת בו שימש כגבאי. הנאשם, בן 52, הPsiיל מכנסיו ותחתו של הקטין ומישש את איבר מינו וישבנו. נקבע מתחם ענישה הנע בין 36-12 חודשים. הנאשם, ניל הליך הוכחות במסגרת נשמעו עדויות המתלונן, הוורי וחווקרת הילדים. לאחר שמיעתן תוקן כתוב האישום והנאים הודה בכתב האישום המתוון. בהתחשב בהיעדר עבר פלילי, הליך טיפול שעובר, מסוכנותו שהוערכה כבינוי-نمוכה, שהיא במעט ממש לתקופה של חמישה חודשים ובאיוזק כמנה וחצי,ណון למאסר בן 12 חודשים;

17. עיינתי באסופת הפסיקה שהגיעה לעיוני ההגנה הכללת גם גזר דין של בית משפט שלום. יש צדק מסוים בטיעוני ב"כ הנאשם, כי רף המעשים המינים מציר מקרים רבים שנדרנו בבית משפט שלום. עם זאת, במקרים אלו הורשעו הנאים בעבירות לפי סעיף 348(ג) לחוק, עבירה עוון שהעונש שנקבע לצדה הוא 3 שנות מאסר או בנסיבות סעיף 348(ד), מעשים מגונים בקטנים **על** 14 תוך יחס מרות, שהעונש הקבוע לצדוי הוא 4 שנות מאסר. במקרה שבפניו הורשע הנאשם בעבירות מעשה מגונה בקטינות בנות 10-12, **בנסיבות סעיף 345(ב)(1)**, שהעונש הקבוע לצדוי הוא 10 שנות מאסר, ועונש מינימום בגין כל מעשה של 30 חודשים. מכאן, בין היתר, ההבדלים המהותיים ברמת הענישה:

בע"פ 498/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.2.23),ណון בקשה לרשות ערעור על גזר דין של נאשם, מורה לניהגה, שהורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות מעשים מגונים תוך ניצול יחס מרות (סעיף 348(ד)(1))

ושעבירות הטרדה מינית בתלמידו, חלקן בגירות וחלקן קטינות מעל גיל 14. הנאשם נדון לשנתיים מאסר תור שבית המשפט מתחשב במחלת בתו. המעשים המוגנים כוללו ליטופים באזר שונים בגוף של התalonנות, רגליים, צואר ואзор החזה, מעל הבגדים. באחד המקרים ליקק הנאשם את אוזנה של קטינה. ערעורו לבית המשפט המחויז נדחה, נקבע כי כל אחד מהמעשים אינו ברף החומרה הגבוה של עבירות המין, אולם העונש שנגזר על הנאשם מוצדק לנוכח התמונה הכללית העולה מהנסיבות מעשי. בקשה ר"ע נדחתה, נקבע שה הנאשם פעל בדף פולוה שיטתי וניצל את אמון המתalonנות בו.

תפ"ע (מח' מרכז) 25345-05-22 **מדינת ישראל נ' שדה** (גזר דין מיום 20.2.23) הנאשם, בן 75, ביצע עבירות מעשים מוגנים בשש קטינות, רק במקרה אחד בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק. נדון למאסר בן 42 חודשים.

בחלק מפסיק הדיון עבורי הנאים הליכי טיפול ממשועותם, נתון שהקל במידת מה בעונשם, כך בת"פ (שלום נתניה) 19-04-19 31731-04-19 **מדינת ישראל נ' ליבין** (14.12.21) נדון נאשם, ללא עבר, בהסכמה הצדדים למאסר בן 24 חודשים בגין חמישה אישומים בעבירות מעשים מוגנים; בת"פ (שלום פ"ת) 18-06-17360-06-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.12.20) הורשע הנאשם אישום של ריבוי עבירות גבוהה מוגנה בתalonנות בנות 12 ומעלה (அகினוּתוֹ וּבְנוֹתָחֶרְיוֹ). נקבע שהמגע לא היה באירועים מוצנעים ומעשי אינם ברף הגובה של עבירות המין. הנאשם שולב בתכנית במרכז "מעגלים", נדון למאסר בן 12 חודשים (ראו גם רע"פ 4216/21 **לנדאו נ' מדינת ישראל** ות"פ (שלום ב"ש) 12-03-20159-03-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.1.15)).

18. לאחר שבחנתי את נסיבות הנאשם, פגעתו המשמעותית בערכיהם המוגנים ומידיות הענישה הנוגגת, מצאתי לקבע מתחמי הענישה לכל אחד מהאישומים, למעט אישום הרביעי, הנע בין 18-36 חודשים לאישום הרביעי החמור יותר אקבע מתחם ענישה שנע בין 24-48 חודשים מאסר. כמו כן אני קובעת **מתחש עינויה כולל הנע בין 5-9 שנות מאסר**.

קביעת העונש המתואימים לנאשם

19. הנאשם שבפני בן 52, לא עבר פלילי, עצור מזה שנה. עובר למעצרו ניהל אורח חיים תקין, רכש השכלה אקדמית, עסוק בהוראה וזכה להערכה בתחומו. בתחום החברתי מזלן לא ספר עליון, מילדותו נחשב לשונה, מבודד ונעדר שיקות. הנאשם רוקק, עובר למעצרו התגורר בגפו בבית הוריו שהלכו לעולמו. הנאשם שירת שירות צבאי מלא ושרם על יציבות תעסוקתית החל מתקופת נעוריו.

20. הנאשם נטל אחריות על מעשי והודה בעבודות כתוב האישום שתוקן תיקונים מינוריים. הודהתו יתרה את עדויות נפגעות העבירה, אין להמעיט בחשיבותו נesson זה. מذobar בעשיהם שבוצעו לפני שנים רבות, התлонות הוגש בשינוי רב. כעולה מתחבירו הנפגעות, הגשת התalonנות וההילך המשפטי הציפו אצל חלקן תרומות עבר וגרמו להן למצוקה רגשית, שלא ספק היו משמעותיים יותר אם מי מהן הייתה נאלצת להheid.

על חשבותם הרבה של הודהה, חרטה והבעת אמפתיה לקורבנות העבירה, עמד כב' השופט כבוב בע"פ 19/7880 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.8.22):

"הודהה - ובכלל זאת חרטה, היכן שגם זו ניתנת,عشווה במקרים מסוימים להפחית במידה ניכרת מחומרת העבירה ומן הנזק הנלווה לה (וראו: סעיף 40(4)-(5) לחוק העונשין). לא אחת חלק גדול מהנזק של ביצוע העבירה, בפרט מקום בו מדובר בעבירות מן המבוצעות במשפחה על-ידי אב המשפחה כלפי בתו, נוגע לבושה הנלוות לקורבן העבירה - ובכך עצם החרטה,عشווה להפחית ממנה במידה מה.

על משמעות ההוראה וחשיבותה מנקודת מבטו של נגע העבירה, יפים דברי השופט נ' סולברג בע"פ 4095/18 פלוני נ' מדינת ישראל (21.01.2021):

"לצד הכרחות ההוראה לתהיליך התשובה של החוטא, הרי שההכרה באחריות לנזק שגרם, נושא עמה חשיבות רבה גם לתהיליך שיקומו של הנפגע. כך בכלל, וכך כאשר בעבירות-מין עסוקין בפרט, ככלא פעם עומדת מהימנותו של זה מול מהימנותה של זו. בכךן דא, אף אם כבר הורשע הנאשם, חרף הבהיר את המיחס לו, אין להקל ראש בהצהרה מאוחרת מצדו, קיבל עם ועדה, כי מלכתחילה היו דבריה של המתלוונת - אמת; כי לא העילה עלילות, לא בדתה בדיות, ומעשייו שלו הם שהביאו לדין להרשעתו. אנחת רוחה, גם אם מודוה ומתוחמת, יצאת אז מלבה של נגעת עבירות-המין, כשהפגע איינו מכחיש עוד, מודה בפה מלא. הנגעת משתחררת מן העול הכבד המוטל עליה כביכול 'להוכיח' לנסיבות, כי אמת דברה, וכיולה להפנות את כוחותיה ואת שאריות המרצ שנותרו בה, לעיקר, לשיקום חייה בעקבות המעשים הנוראים שנעשו בה" [פס' 16].

21. תסקירו של הנאשם מאכזב. ההתייחסותו למעשיו שטחית, הנאשם אמן נטל אחריות על מעשיו, ביטא חרטה והביע אמפתיה לנפגעות אך מדובר בנטילת אחריות פורמלית, עוד התקשה להתבונן באופן רחב ומעמיק על מהות מעשיו והסיבות לביצועם, ונראה כי חיבורו הרגשי אליהם ראשוני. מחוות דעת פרטית מטעם מרכז "התחלת חדשה" (נ/1) עולה הערכה דומה, לפיה רמת התובנה לרקע למעשים עודנה ראשונית. בנסיבות אלו העירך שירות המבחן כי הפרוגנוזה הטיפולוגית בעניינו, נמוכה. המטפלת הפרטית התרשמה אחרת, להערכתה המקצועית הנאשם מביע מוטיבציה טיפולוגית ולשליבו בטיפול ייעודי פוטנציאלי הצלחה.

22. מאז ביצוע העבירה האחרונה בשנת 2015 לא חזר הנאשם על מעשיו, מדובר בתקופה ממושכת. כעולה מטייעוני ההגנה, עקב תלונה שהגישה ד.ד., בסמוך למועד ביצוע המעשים, נערך לנאים שימוע, הנאשם נטל אחריות, הושעה בהסתמתו עד לפיטורי ולא שב למד. תיק החקירה שנפתחה בעקבות תלונת ד.ד. נסגר, אז, מחוסר ראיות. ניתן להתרשם כי הליך השימוש היה אפקטיבי, הנאשם פוטר, ומاز, במשך שבע שנים, לא נטען שביצע מעשים דומים. יש להזכיר על כך שלא השכיל לנצל את הזמן כדי לטפל בעצמו, להתרומות גורמי הטיפול, רמת התובנה שלו לרקע ביצוע העבירות, ונראה שגם מידת נוכנותו לטפל בבעיותו, ראשונית. הנאשם נתון במעטץ ממש זמן ממושך החל מיום 29.8.22, לא דווח על בעיות ממשמע והסתגלותו תקינה.

23. לסיכום, לאחר ש שקלתי בכבוד ראש את כלל השיקולים, חלוף הזמן, עברו הנקי והימנעות מביצוע עבירות לאחר שנת 2015, הודatto, חרטתו והחיסכון בהעדת המתלוונות, מצאתי מקום את הנאשם בסמוך לתחית מתחם הענישה.

הפיizio הכספי

24. כידוע, הפיזיו הקבוע בסעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הוא פיזיו אזרחי במהותו ותכליתו שיפוי הנפגע על הנזק והסלב שנגרמו לו. מדובר בפייזיו ראשוני בלבד, הנפסק בהתאם להתרשותו והערכתו של בית המשפט, על-פי נתונים המובאים בפניו ללא הוכחת נזק מדיקת. תכליתו של הפיזיו בהילך הפלילי הון, בין היתר, לתת ביטוי והכרה לחברת למעמדם ולסבלם של נגעי העבירה, ובמקביל להעניק סعد מהיר

יחסית לנפגעי העבירה, במטרה לסייע להם בשיקום חייהם (דנ"פ 5625/16 **אסרף נ' טווק**, פסקה 14 (13.9.17); ע"פ 2649/21 **סילברה נ' מדינת ישראל**, פיסקה 26 (19.2.23)). עוד אבהיר כי ההלכה הפסוקה קבעה שבקביעת גובה הפיצוי אין להתחשב ביכולתו הכלכלית של הנאשם (ראו, למשל, ע"פ 14/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.8.2015); ע"פ 14/6882 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.11.2015)). בנסיבות המקרה הנוכחי, מצאתי כי יש להשיט על הנאשם פיצוי שיתן סעד הולם למחלונות, שיסיע להן בשיקום חייהן, בריפוי הפצעים שטרם הגיעו ובהשבת שלוות נפשן. פרט לפן הכספי, תשלום הפיצוי מהווה הכרה מצדנו במעשים, הכרה לה שיועדו הנפגעות זמן רב.

25. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **63 חודשים מאסר החל מיום מעצרו** 29.8.22.
- ב. 12 חודשים מאסר לבל יעבור עבירותimin מסווג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ג. 6 חודשים מאסר לבל יעבור עבירותimin מסווג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ד. 100,000 ₪ פיצוי למחלונות. הפיצוי יחולק באופן שווה בין המחלונות וישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 30.10.23, ויועבר למחלונות על פי פרטי שתמסור המאשימה למצוות בית המשפט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשפ"ג, 11 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.